

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-04264/20-6

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“), jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. 1. 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodl o odvolání žadatele o informace, prof. RNDr. Tomáše Opatrného, nar. ~~19. 4. 1958~~, bytem ~~572 02 Jihlava~~ 779 00 Olomouc, proti rozhodnutí povinného subjektu, Univerzity Palackého v Olomouci, IČ 61989592, se sídlem Křížkovského 511/8, 779 00 Olomouc, o odmítnutí části žádosti ze dne 23. 9. 2020, takto:

V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, se rozhodnutí Univerzity Palackého ze dne 23. 9. 2020, č. j. UPOL-159275/9180-2020, sp. zn. PR 675/2020, **ruší a věc se vrací k novému pojednání.**

Odůvodnění

I.

Žadatel o informace, prof. RNDr. Tomáš Opatrný, nar. ~~19. 4. 1958~~, bytem ~~572 02 Jihlava~~ Olomouc (dále jen „žadatel“), požádal dne 8. 9. 2020 Univerzitu Palackého v Olomouci, IČ 61989592, se sídlem Křížkovského 511/8, 779 00 Olomouc (dále také jen „povinný subjekt“), o informaci *o celkových ročních mzdách na UP jednotlivých ředitelů výzkumných center, která mají vstoupit do vysokoškolského ústavu CATRIN, tedy RCPTM (Regionální centrum pokročilých technologií a materiálů), CRH (Centrum regionu Haná pro biotechnologický a zemědělský výzkum) a UMTM (Ústav molekulární a translační medicíny), a to za jednotlivé roky od roku 2014 do roku 2019.*

Povinný subjekt část informací žadateli poskytl; ve zbytku žádost rozhodnutím ze dne 23. 9. 2020, č. j. UPOL-159275/9180-2020, sp. zn. PR 675/2020, částečně odmítl, a to na základě ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a čl. 6 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679

ze dne 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), tedy z důvodu ochrany osobních údajů dotčených fyzických osob, kterých se žádost týká. Povinný subjekt poskytl pouze informace o celkových ročních mzdách ředitele ██████████ který vyslovil s poskytnutím těchto informací, na základě výzvy zasláné dotčené osobě ve smyslu § 4 odst. 2, odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), souhlas.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žadatel dne 24. 9. 2020 odvolání, které spolu se svým stanoviskem a spisovým materiálem povinný subjekt dne 5. 10. 2020, v souladu s § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., postoupil Úřadu.

II.

Úřad na základě řádně a včas podaného odvolání oprávněnou osobou přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 správního řádu. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Podané odvolání bylo srozumitelné, z podání bylo patrné, čeho se žadatel o informace domáhá i v jakém rozsahu rozhodnutí povinného subjektu napadá, proto jej nebylo nutné vyzývat k doplnění podání.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o odvolání dle ustanovení § 16 zákona č. 106/1999 Sb. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb. Na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle § 178 správního řádu nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. 1. 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení a řízení o stížnosti u vybraných povinných subjektů od 2. 1. 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. 1. 2020 nebyla ukončena.

Povinným subjektem je Univerzita Palackého v Olomouci, u které nelze určit nadřízený orgán dle ustanovení § 178 správního řádu. S ohledem na tuto skutečnost je pro účely zákona č. 106/1999 Sb. nadřízený orgán určen dle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., a je jím tedy Úřad.

III.

Úřad se dále, v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu, zabýval námitkami uplatněnými v odvolání žadatelem. Žadatel uplatnil v odvolání následující námitky:

- A. Žadatel nesouhlasí se závěrem povinného subjektu, že nesplnil podmínku účelu vyžádání informace, kterým má být, ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, příspěvní k diskusi o věcech veřejného zájmu. Pokud povinný subjekt postupoval podle zde vymezeného testu

proporcionality, resp. jeho modifikace (tzv. platový test), mohl se žadatele jednoduše na účel vyžádání informace zeptat, což neučinil. Žadatel by tento účel sdělil obratem.

- B. Povinný subjekt argumentuje, že záměrem žadatele je, spíše než vyvolání diskuze o obecných otázkách hospodaření s veřejnými prostředky, poškození zájmu či zájmů dotčených osob, přičemž, dle názoru žadatele, toto své tvrzení nedokládá žádným důkazem, ani příkladem, kdy by se žadatel pokoušel úmyslně poškozovat zájmy konkrétních osob.
- C. Povinný subjekt v rozhodnutí dále uvádí, že záměr žadatele, dle náhledu povinného subjektu, směřuje nikoliv k vyvolání veřejné diskuze na obecné téma odměňování dotčených zaměstnanců povinného subjektu a hospodárného, účelného a efektivního nakládání s veřejnými prostředky – mzdami zaměstnanců, kdy povinný subjekt nezaznamenal, že by se v těchto záležitostech žadatel doposud angažoval. Žadatel toto tvrzení sporuje a odkazuje na svá vystoupení v Akademickém senátu Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, kde vícekrát připomínkoval novelizace Vnitřního mzdového předpisu a kritizoval zastropování osobního ohodnocení týkající se pouze určité části zdrojů a nikoli všech veřejných prostředků. Žadatel v této souvislosti cituje a odkazuje na jedno ze svých vystoupení na půdě Akademického senátu, zveřejněné též na webových stránkách povinného subjektu.
- D. Pokud povinný subjekt v rozhodnutí argumentuje, že předmět žádosti (tj. mzdy dotčených osob) není způsobilý přispět k veřejné diskuzi v tomto směru, jelikož – ve vztahu k žadatelem kritizované ideji zřízení vysokoškolského ústavu – by takový vznik znamenal, že by pozice ředitelů CRH, RCPTM a ÚMTM zanikly, tj. vznik ústavu by potenciálně měl vést k úspoře prostředků na mzdách, dle žadatele si v tomto směru protřečí. Pokud se vede diskuze o hospodárnosti nově zaváděných opatření, těžko se o této úspoře může veřejnost něco dozvědět, pokud nebude znám výchozí stav. Dle žadatele navíc podle přijatého statutu vysokoškolského ústavu nemají pozice ředitelů zaniknout bez náhrady, neboť stávající centra se mají transformovat do vědecko-výzkumných útvarů, přičemž v čele každého útvaru má být vedoucí a nad nimi pak ředitel ústavu; celkový počet vedoucích pozic se tak má zvýšit.
- E. Povinný subjekt v rozhodnutí o odmítnutí části žádosti uvádí, že ve vztahu k žadatelem traktovaným otázkám akademické etiky, způsobu měření a uchování primárních dat lze konstatovat, že otázka výše odměn ředitelů uvedených center jen stěží může mít nějakou relevanci. Žadatel s touto konstrukcí nesouhlasí, neboť výše ohodnocení by měla rozumným způsobem korespondovat se zodpovědností, kterou dotyčná osoba má, což je v některých případech minimálně sporné, a uvádí příklady.
- F. Žadatel žádá informace zejména na podkladě obdržené Zprávy o zjištěních interního auditu, kdy tento audit byl veden na základě podnětu pracovníků, kteří obvinili děkana Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci z účelového poškozování a sabotáže projektů, z porušování zákonů České republiky a norem Univerzity Palackého v Olomouci, z bossingu a nerovného přístupu k zaměstnancům a studentům fakulty, ze snahy o odchody vybraných zaměstnanců univerzity, účelového šetření pochybení v publikacích na půdě fakulty a ze zasahování do smluvních vztahů s poskytovateli dotace nebo komerčními partnery.

Na základě těchto obvinění bylo rektorem svoláno mimořádné zasedání Akademického senátu Univerzity Palackého v Olomouci, napsal vytýkací dopis děkanovi fakulty, s jehož obsahem žadatele jako předsedu fakulturního akademického senátu seznámil a požádal jej o projednání věci v tomto senátu, a dále svým výnosem zrušil fakulturní úpravu mzdových pravidel. Zpráva o zjištěních interního auditu sice děkana Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci očišťuje ze všech obvinění, avšak obsahuje řadu závažných tvrzení, týkající se Vnitřního mzdového předpisu, zásahů do kompetencí a nejasností v čerpání mzdových prostředků. Žadatel tak shrnuje, že v problematice odměňování ředitelů center jsou nejasnosti, týkající se hospodaření s veřejnými prostředky, které by měly být předmětem veřejné diskuze, kterou již navíc rektor zasedáním mimořádného Akademického senátu Univerzity Palackého v Olomouci spustil. Diskuze je vedena též na novinářské půdě, kdy žadatel odkazuje na článek, týkající se otázek kolem odměňování některých profesorů, které má být neadekvátní. V zájmu dotčených osob by tedy naopak mělo být takovéto spekulace vyvrátit.

- G. Žadatel, dle svého tvrzení, žádost formuloval tak, aby soukromí konkrétních jednotlivců mohlo být zasaženo co nejméně. Přestože požádal informace ohledně tří ředitelů, mohl povinný subjekt postupovat tak, že by konkrétní údaje anonymizoval a napsal např. „ředitel 1: xxx, ředitel 2: yyy, ředitel 3: zzz“. Žadatel též uvádí, že se ve svých veřejných vystoupeních vždy snažil o šetrnost, co se týče specifikace jednotlivců, a uvádí příklady. Žadatelova žádost tak není hnána „žízni po informacích“, jak uvádí povinný subjekt, neboť po žádných informacích osobní povahy ze života jiných skutečně „nežízni“.

Povinný subjekt ve svém stanovisku setrval na svém názoru, uvedeném v rozhodnutí o odmítnutí žádosti. K námitkám uvedl, že při posuzování žádosti přihlédl k žadatelově poměrně bohaté veřejné žurnalistické činnosti, avšak přesto v dosavadním jednání neshledal účel žádaný platovým nálezem. Je na vůli žadatele, jak formuluje žádost, přičemž v tomto konkrétním případě mohl žadatel sám již do textu žádosti specifikovat, za jakým účelem žádá poskytnutí požadované informace a osvětlit tak záměr podané žádosti, přestože dle judikatury není tento záměr (účel) pro povinný subjekt závazný a tento je vždy povinen žádost posoudit individuálně s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem žádosti, jak vyplývá z tzv. platového nálezu.

Povinný subjekt dále nesouhlasí s argumentací žadatele Zprávou o zjištěních interního auditu, kdy nespátřuje přímou souvislost této zprávy se zněním žádosti, respektive se zněním odvolání. Zpráva o zjištěních interního auditu byla Úřadu postoupena v rámci spisové dokumentace.

Povinný subjekt své stanovisko uzavřel odkazem na své rozhodnutí, ve kterém, dle svého názoru, postupoval při kolizi základních práv v souladu s právními předpisy (zejména čl. 10 Listiny) a s přihlédnutím k názoru, že lze-li o dané věci vést diskuzi i bez znalosti konkrétní výše platu (mzdy) či odměny u konkrétní osoby (osob), není toto nezbytnou podmínkou pro poskytnutí informace.

K námitkám žadatele o informace uplatněným v odvolání Úřad uvádí následující:

Ad A. **Tato námitka je důvodná.** Úřad konstatuje, že v případě žádosti o informace o celkových ročních mzdách jednotlivých ředitelů výzkumných center, která mají vstoupit do vysokoškolského ústavu CATRIN, a to za jednotlivé roky od roku 2014 do roku 2019 se jedná nepochybně o osobní údaje ve smyslu čl. 4 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, neboť dle konkrétní vedoucí funkce ve spojení s konkrétní výší mzdy lze jednoznačně identifikovat konkrétní fyzickou osobu. Dle ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb. *informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu; výjimku tvoří osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. Dle ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb. poskytne povinný subjekt základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky, přičemž tato výjimka se nevztahuje na poskytování veřejných prostředků podle zákonů v oblasti sociální, poskytování zdravotních služeb, hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti, státní podpory stavebního spoření a státní pomoci při obnově území. Základní osobní údaje podle ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb. se poskytnou pouze v tomto rozsahu: jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků.*

Osobní údaje, týkající se platů a odměn zaměstnanců povinných subjektů, judikatura v minulosti podřadila pod ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., neboť se jedná o příjemce veřejných prostředků ve smyslu tohoto ustanovení. Historicky rozhodování soudů v této oblasti postupně prošlo vývojem od původní převažující ochrany těchto specifických informací při provedení testu veřejného zájmu - proporcionality (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 4 As 40/2010-60) přes jejich téměř absolutní poskytování bez provádění tohoto testu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2011, č. j. 5 As 57/2010-79, a zejména rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62) až po překonání tohoto názoru a možnost poskytnutí těchto informací za splnění specifických podmínek modifikovaného testu proporcionality, tzv. testu platového (zejména nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, a navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019-29). V každém jednotlivém případě střetu dvou základních práv je tedy třeba provádět test proporcionality ve smyslu plenárního nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 10. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 4/94, v případě střetu práva na informace a práva na ochranu osobních údajů, týkajících se platů a odměn zaměstnanců povinných subjektů, v jeho rozšiřující modifikaci tzv. platového testu dle nálezu Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, který shrnuje v bodu 125. Povinný subjekt tak může odmítnout poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance, vyžádané na základě ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., pokud nejsou kumulativně splněny všechny tyto podmínky: a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu; b) informace samotná se týká veřejného zájmu; c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. "společenského hlídačského psa"; d) informace existuje a je dostupná. Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom, dle Ústavního soudu, odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod.

Splnění kritérií Ústavní soud opřel o judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, zejména o rozsudek ze dne 8. 11. 2016 ve věci *Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku*, č. 18030/11.

Nález Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, tedy předpokládá, že **povinné subjekty před zpřístupněním informace budou hodnotit jak osobu žadatele** (třetí bod tzv. platového testu), **tak účel požadovaných informací, jejich využitelnost a nezbytnost z hlediska veřejného zájmu a související veřejné diskuse** (první a druhý bod tzv. platového testu), přestože zákon č. 106/1999 Sb. s povinností žadatele blíže vymezovat svou vlastní osobu i účel požadovaných informací nepočítá. Proto pokud žadatel v žádosti neuvede v tomto smyslu žádné bližší údaje (typicky nebude argumentačně prokazovat, čím a jak jsou splněny jednotlivé požadavky tzv. platového testu), není možné z důvodu absence těchto údajů v žádosti tuto odmítnout. Jinými slovy, pokud žadatel již v podané žádosti vymezí (vyloží), zda a jak jsou splněna výše uvedená kritéria, není nutné jej jakkoli kontaktovat a povinný subjekt se při vyřizování žádosti soustředí na to, zda žádost tzv. platovým testem skutečně projde. Pokud však žadatel splnění výše uvedených kritérií v žádosti nijak neprokazuje (nebo tak učiní zjevně nedostatečně), **je namístě žadatele vyzvat, aby příslušné údaje povinnému subjektu doplnil s odkazem na požadavky Ústavního soudu a svá tvrzení adekvátně doložil**. Povinnost žadatele vyzvat vyplývá z § 4 odst. 3 a 4 správního řádu, přičemž touto výzvou nedochází k přerušení lhůty pro vyřízení žádosti o informace; stejně tak platí, že její nevyhovění není samo o sobě důvodem pro odmítnutí či odložení žádosti bez jejího věcného vyřizování. Uplatnění této výzvy žadateli také není zákonným důvodem pro prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o informace podle § 14 odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb. [srov. též *Metodické doporučení Ministerstva vnitra k poskytování informací o platech a odměnách podle zákona o svobodném přístupu k informacím (k dopadům tzv. platového nálezu Ústavního soudu)* a *Shrnutí závěrů metodického doporučení*, dostupné na <https://www.mvcr.cz/odk2/soubor/metodicke-doporuceni-k-dopadum-platoveho-nalezu-ustavniho-soudu-pdf.aspx>, <https://www.mvcr.cz/odk2/soubor/shrnuti-zaveru-metodickeho-doporuceni-k-dopadum-tzv-platoveho-nalezu-ustavniho-soudu-na-postupy-povinnych-subjektu-pri-vyrizovani-zadosti-o-informace-o-vysi-platu-ci-odmen-zamestnancu-a-dalsich-osob.aspx>]. K upřesnění žádosti je třeba stanovit přiměřenou lhůtu v délce minimálně pěti dnů.

Povinný subjekt sice provedl pečlivě test proporcionality dle svých znalostí a zjištění, snažil se tato svá zjištění provázat s aktuální judikaturou, **avšak bohužel pochybil, když žadatele k prokázání jednotlivých kritérií nevyzval výše uvedeným způsobem**. Úřad musí v tomto směru přisvědčit žadateli, respektive jeho tvrzení, že mu nebyla dána povinným subjektem možnost se k jednotlivým kritériím, zejména pak ke kritériu účelu vyžádání informace, které, dle názoru povinného subjektu, žadatel nesplnil, jakkoli vyjádřit.

Ad B. Tato námitka je důvodná. Pokud povinný subjekt argumentuje, že záměrem žadatele je, spíše než vyvolání diskuze o obecných otázkách hospodaření s veřejnými prostředky, poškození zájmu či zájmů dotčených osob, měl by toto své tvrzení řádně doložit. Z kritického vyjadřování žadatele ve virtuálním prostoru ještě automaticky nelze dovodit touha poškodit zájmy dotčených osob, což ostatně konstatoval ve svém rozhodnutí též povinný subjekt.

Ad C. Tato námitka je částečně důvodná. Nelze pominout skutečnost, že žadatel se ke mzdovým otázkám v podmínkách povinného subjektu v minulosti veřejně skutečně

vyjadřoval, jak ostatně vyplývá z odkazů na jeho vystoupení v Akademickém senátu Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Na druhou stranu je třeba částečně též přisvědčit povinnému subjektu, že tato vystoupení ještě sama o sobě nedokládají účel vyžádání informace (tedy příspěví k diskusi o věcech veřejného zájmu) v tomto konkrétním případě. Povinný subjekt však pochybil, když žadatele k doložení tohoto účelu nevyzval (viz argumentace ad A.).

Ad D. a E. **Tato námitka je částečně důvodná.** Žadateli lze přisvědčit v tom smyslu, že pokud se vede diskuze o hospodárnosti nově zaváděných opatření, těžko se o této úspoře může veřejnost něco dozvědět, pokud nebude znám výchozí stav; to však ještě neznamená, že k této znalosti je třeba sdělit konkrétní výši vynaložených veřejných prostředků ve spojení s konkrétními vedoucími funkcemi tak, aby byly jednotlivé dotčené osoby plně identifikovány. Povinný subjekt tak musí předně tuto skutečnost důkladně posoudit.

Ad F. **Tato námitka není důvodná.** Úřad na základě předložené Zprávy o zjištěních interního auditu a odkazů na konkrétní novinářské zdroje konstatuje, že odměňování na půdě povinného subjektu bylo v minulosti řešeno, přičemž byla shledána některá pochybení. Tato pochybení však byla shrnuta právě ve Zprávě o zjištění interního auditu, byla vyslovena kontrolní zjištění a doporučení k nápravě, k čemuž slouží postupy dle příslušných právních předpisů, kterými se vnitřní kontrola řídí. Sdělení informací o mzdách ředitelů jednotlivých ústavů však na tato nápravná opatření nebude (a ani by nemělo) mít přímý vliv.

Ad G. **Tato námitka je částečně důvodná.** Úřad přisvědčuje povinnému subjektu v tom smyslu, že z formulace žádosti žadatele přímo nevyplývá, že by informace chtěl v anonymizované podobě. Povinný subjekt však musí, **v rámci provádění testu proporcionality v případě kolize dvou základních práv** (v daném případě práva na informace a práva na ochranu osobních údajů dotčených osob), **vždy usilovat o maximální zachování obou z nich.** V konkrétním případě to tedy znamená, že povinný subjekt by měl alespoň provést úvahu, zda informace nelze poskytnout v anonymizované podobě, tedy tak, aby jednotlivé zaměstnance nebylo možné ani nepřímo identifikovat.

IV.

Po posouzení rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí části žádosti, podaného odvolání i všech relevantních skutečností ve vzájemných souvislostech Úřad dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Povinný subjekt se sice snažil žádost komplexně posoudit ve světle aktuální judikatury, týkající se platových otázek, avšak předně pochybil, když žadatele nevyzval k prokázání jednotlivých kritérií tzv. platového testu. Povinný subjekt dále zejména neprovedl úvahu na téma, zda nelze informace o poskytnutých veřejných prostředcích jednotlivých ředitelů ústavů poskytnout izolovaně tak, aby bylo možné ztotožnit jednotlivé osoby a zasáhnout tak do jejich práva na informační sebeurčení ve smyslu čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

V rámci nového projednání tak povinný subjekt vyzve žadatele ve smyslu § 4 odst. 3, 4 správního řádu k prokázání jednotlivých kritérií potřebných pro provedení tzv. platového testu, tedy těch, které se týkají osoby žadatele, účelu požadovaných informací, jejich využitelnosti a nezbytnosti z hlediska veřejného zájmu a související veřejné diskuse,

k čemuž mu poskytne přiměřenou lhůtu. Povinný subjekt dále provede úvahu na téma, zda nelze požadované informace poskytnout v anonymizované podobě tak, aby nedošlo k zásahu do soukromí dotčených osob. Povinný subjekt v této souvislosti provede též úvahu, zda informace, týkající se vedoucích pracovníků, nelze poskytnout z titulu jejich organizačně-pracovního zařazení v hierarchii povinného subjektu (srov. právní věta I. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019-29). Pokud dospěje znovu k závěru, že požadované informace nelze poskytnout s ohledem na ochranu osobních údajů dotčených osob, své rozhodnutí řádně zdůvodní.

Nad rámec výše uvedených skutečností Úřad odkazuje na právní větu I. rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 2 As 88/2019-29, kdy „*při posuzování veřejného zájmu na poskytnutí informace o příjemci veřejných prostředků dle § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (po vydání tzv. platového nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16), musí povinný subjekt určit podle postavení dotčené osoby, jakou míru osvědčení takového veřejného zájmu bude požadovat po žadateli o informace. Pro zjevnost jeho existence je totiž klíčové, jaké postavení ve struktuře veřejné správy (a s tím související řídicí a organizační kompetence, odpovědnost a finanční ohodnocení) dotčená osoba má*“.

S odkazem na ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. dále Úřad dospěl k závěru, že nejsou splněny zákonné podmínky pro to, aby povinnému subjektu nařídil požadované informace poskytnout, a to zejména s ohledem na skutečnost, že žadatel nebyl k prokázání podmínek tzv. platového testu povinným subjektem vyzván. Napadené rozhodnutí je tak z tohoto důvodu **nepřezkoumatelné**, a tedy v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu. S ohledem na výše uvedené nadřízenému orgánu v tomto případě nezbylo, než dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání, jelikož nebylo možné, aby ve věci sám rozhodl.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu, nelze odvolat.

Praha 20. října 2020

otisk
úředního
razítka

Mgr. Markéta Pokorná
vedoucí oddělení rozhodování
(podepsáno elektronicky)